

Hoe kwam S.V. De Glind tot stand? Deel 4: het einde van voetbal!?

De feiten

“Sport Vereniging (S.V.) De Glind een Nederlandse amateurvoetbalclub uit De Glind in Gelderland koninklijk goedgekeurd op 11 februari 1970 en opgeheven per 9 juli 2013. De teams van S.V. De Glind speelden hun thuiswedstrijden op het 'Sportpark De Glind' dat één veld telde en midden in het dorp gelegen was. Het eerste elftal van de club speelde in het laatste seizoen van hun bestaan (2012/2013) in de derde klasse zaterdagvoetbal, het hoogst behaalde niveau. Deze klasse was het seizoen ervoor (2011/2012) voor het eerst bereikt via het eerste behaalde klassenkampioenschap (4B) in de clubgeschiedenis.”

De wereld erachter

Een droge opsomming van feiten over S.V. De Glind, maar er zit een wereld van emoties achter. Als je de verhalen leest van Jan Boertje, Peter Neumann en Gerard Besten en niet te vergeten Roelof Faber, dan voel je het ritme en de energie van het verleden van het jeugdorp. Dat ritme en die energie vind je vooral terug in de verhalen van de eigen kinderen en het personeel. Niet zo verwonderlijk omdat zij behoorden tot de vaste kern van oud bewoners van het jeugdorp. Twintig en meer dienstjaren van het personeel en pleegouders in deze leef-, woon- en werkgemeenschap waren niet zo uitzonderlijk en dat betekende ook voor deze kinderen dat ze opgroeiden en volwassen werden in De Glind. Twee werelden, zij die er woonden en zij die er tijdelijk waren. Die elkaar ontmoetten op een sportveld waarvan het vrijwilligerswerk gedaan werd door de ouders van de eigen kinderen en het personeel. Ouders van uit huis geplaatste kinderen tref je niet zoveel aan als vrijwilliger langs de lijnen van een voetbalclub in het jeugdorp. Dat neemt niet weg dat het voetbal in De Glind met veel enthousiasme en plezier werd beoefend door eigen- en pleegkinderen. De saamhorigheid was groot. Je kwam nog eens ergens en het leverde mooie verhalen op.

De tijdgeest

Waar ik tijdens een aantal interviews met oud bewoners mee geconfronteerd werd is het begrip ‘de tijdgeest’, de manier van denken en handelen van het merendeel van de bevolking in een bepaalde tijd. Recentelijk had ik een interview met Annemieke de Vries (werkzaam bij het Gezinspiratieplein). Tijdens dat interview zei ze: “De sociale cohesie lijkt minder dan vroeger, maar De Glind is geen uitzondering op de rest van de wereld. Er zijn overal te weinig vrijwilligers te vinden. Dat is de tijdgeest die nooit aan De Glind voorbij gegaan is.” Dat mag zo zijn en dat onderschrijf ik, maar het loslaten van het woon - werk principe en de diverse zorgaanbieders die momenteel in De Glind actief zijn, zorgen voor minder vaste en betrokken bewoners waardoor het draagvlak voor het in stand houden van bijvoorbeeld een voetbalclub afneemt. Je zou kunnen zeggen dat de vaste kern van bewoners te klein is geworden en het is daarom niet zo verwonderlijk dat het clubvoetbal in De Glind ter ziele is gegaan.

Het spel voetbal

Is daarmee het spel voetbal ter ziele gegaan in het jeugdorp? Welnee, tijdens mijn bezoeken aan De Glind zie ik nog steeds kinderen voetballen. Er is een kunstgrasveld aangelegd en ik lees in de Glindse Bazuin van 13 oktober 2013: “Woensdag 9 oktober 2013 is er in De Glind een eigen voetbalschool gestart! Deze voetbalschool wordt verzorgd door vrijwilligers en studenten. Door het wegvallen van S.V. De Glind kunnen een hoop kinderen niet meer voetballen in De Glind. Voetbalschool De Glind is tot stand gekomen, door een initiatief van sportcoördinator Wilco Huisman en CALO studenten Elwin Doornebosch en Sven Slop. Het zou zonde zijn als de kinderen in

het dorp de populaire sport voetbal niet meer kunnen beoefenen, vertelde Wilco Huisman!” Goed om te horen en mooi om te lezen.

Actief burgerschap

Er is een groeiend besef dat we niet alles van de overheid kunnen verwachten maar dat we als lokale gemeenschap er samen voor staan om onze buurt, wijk, dorp en gemeente leefbaar te houden. Dat moeten we met elkaar doen. Dat geldt ook voor de bewoners van De Glind. Wat meneer Boertje in 1948 deed en het initiatief in 2013 van Huisman en de studenten Doornbosch en Slop verschilt niet zoveel van elkaar. De gedachte achter het idee kan verschillend zijn, maar er wordt een bijdrage geleverd aan een duurzame samenleving waarin actief burgerschap en burgerparticipatie er “gewoon” bij horen en waar een ieder groot en klein, jong en oud zich onderdeel van voelt. Het maakt eigenlijk niet uit hoe je het noemt. Als je het maar doet.

Jaap Krediet